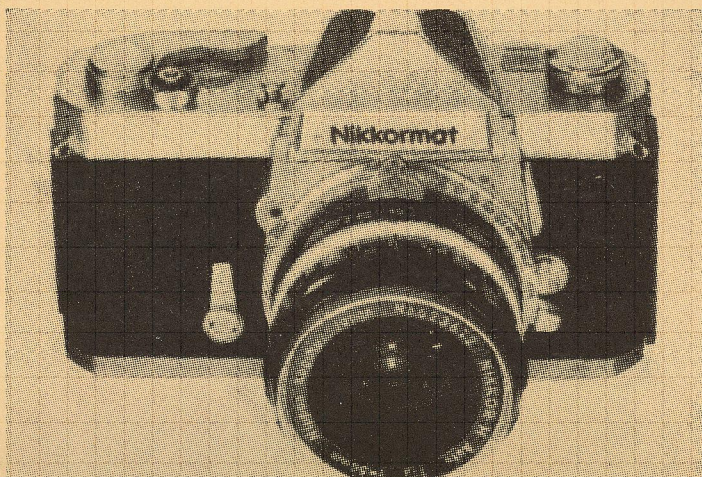


Vi prøver:

# Nikkormat FTn med ny lysmåler



Et motiv med normal kontrast som det store klarer Nikkormatens lysmåler naturligvis uden videre – ved modlys-billedet nederst er det derimod nødvendigt at sænke kameraet en smule ved lysmålingen – omtrent så meget, at den 12 mm store plet på matskiven deles af vindue/gulvlinjen. Filmen er Tri-X eksponeret efter 400 ASA og fremkaldt i Microdol-X. Begge billeder sidder på samme rulle film.

## Beskrivelse:

Enøjet spejlreflekskamera med fast prisme og lysmåling gennem objektivet.

På søgeren kan påsættes en vinkelsøger, der gør det muligt at optage motiver fra lav højde.

Objektiv: 50 mm f/2 eller f/1,4 Nikkor-S med bajonet. Fokusering ned til 60 cm. Blænderskalaen går ned til blænder 16.

Lukker: Metal Copal spalte-lukker af metal, der bevæger sig vertikalt. Hastigheder fra 1 til 1/1000 sekund plus B.

Matskive: Med rundt mikro-prisme-område i midten omgivet af en mat ring ud til 13 mm i diameter. Det øvrige søgerområde er en fresnellinse.

Spejl: Springer automatisk på plads efter eksponeringen. Kan fastlåses i opslået stilling.

Belysningsmåler: Indbygget til lysmåling gennem objektivet. Koblet til lukker og blænder. Af-læses enten i søgeren eller i et særligt signalvindue oven på kameraet.

Følsomhedsområde: 12–1600 ASA.

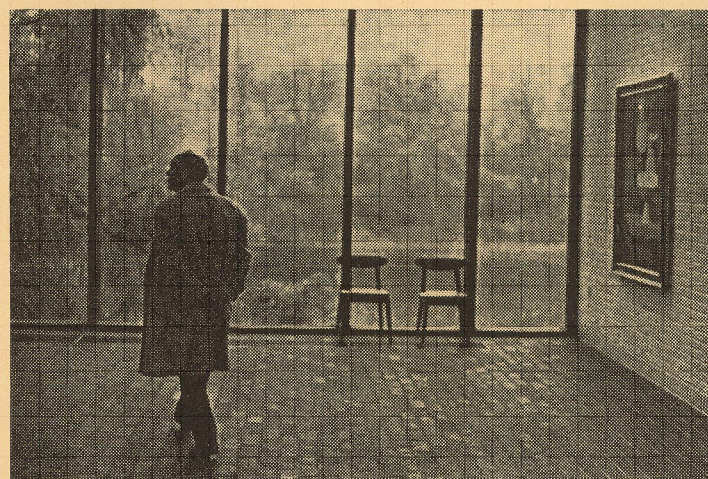
Det indfaldende lys måles hovedsageligt af det 12 mm store felt, der findes på matskiven – det er altså ingen spotmåling.

Knap til bedømmelse af skarphedsdybden findes oven på kameraet.

Blitzsynkronisering: M og X kontakt. Synkronisering på X-kontakt og elektronflash fra 1/25 og længere.

Selvudløser: Indbygget. Går i gang ved tryk på lukkerknappen. Billedtælleren går automatisk tilbage i udgangsposition, når filmen tages ud.

Det lille n bag ved FT betegnelsen står formodentlig for new. Hvad er der så nyt ved dette (Fortsættes side 52)





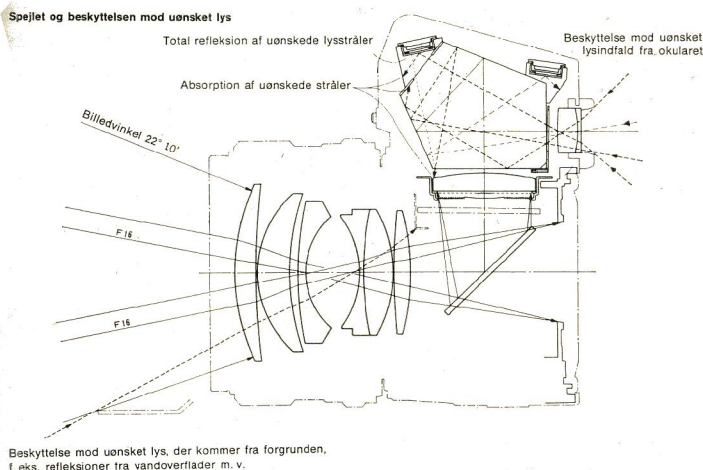
## Nikkormat FTn

(fortsat fra side 43)

kamera i forhold til den Nikkormat, der hidtil har været på markedet? Først og fremmest er der lysmåleren. Tidligere havde Nikkormat en lysmåler, der målte lyset over hele billedfladen. I det nye kamera er det således, at den 12 mm cirkel, der rummer mikroprismen og den matte ring *hovedsageligt* måler det indfaldende lys – men det er ikke nogen spotmåler. En spotmåler måler kun et meget begrænset område – i reglen omkring 0–3°.

Hvorfor har man så ikke valgt at indbygge et spotmeter i Nikkormaten i stedet for dette tilsyneladende lidt forældede system? Der kan være mange grunde – men først og fremmest har man vel tænkt på, at spotmeteret i virkeligheden kræver en ganske betydelig fotografisk kunnen – evne til at vurdere hvor i motivet man skal aflæse og siden omregne det målte resultat til en brugbar tid/blænder kombination. Som måleren er udformet nu, hvor midterfeltet vel måler omkring 60 % af det indfaldende lys, vil man ved de allerfleste motiver få et brugbart måleresultat uden at skulle flytte søgeren fra det valgte motivudsnit.

Sådan må det være, og praktiske forsøg viser da også, at man i så godt som alle motiver, hvor kontrasten ligger indenfor nogenlunde normale grænser, får acceptable måleresultater.



Hvor det drejer sig om meget kontrastrige motiver, må man simpelthen bruge søgeren som en konventionel måler og rette midterfeltet mod de billedvigtigste dele.

Den anden nyhed er, at man nu ikke længere, hver gang man skifter objektiv, skal indstille ASA-skalaen påny. De, der kender den gamle Nikkormat, ved, at blænderværdien for det aktuelle objektiv skal stilles ud for ASA-værdien på en indstillingsskala, der sidder umiddelbart foran objektivfatningen. Nu indstiller man ASA-skalaen én gang, så længe man arbejder med samme film. Det er absolut en fordel, når man arbejder med flere udskiftelige objektiver. Lysmålingen foregår naturligvis ved åben blænder.

I øvrigt er Nikkormat FTn et umiskendeligt Nikon produkt: hensigtsmæssigt og solidt udformet. Hvert eneste indstillingsgreb på Nikkormaten sidder lige netop, hvor man har brug for det. Man skal ganske vist vænne sig til, at tidsindstillingsknappen ikke sidder på kameraets overside, men bag objektivet – men den, der ikke har vænnet sig til andre kameraer, vil sikkert ikke skænke denne detalje en tanke. Hurtigoptrækket, der ofte er et svagt punkt på kameraer i moderate prislæg, går sikkert og blødt, og spejlbevægelsen er den blødeste, jeg har været ude for. Udløserknappen arbejder næsten lige så blødt som på en Leica M model – og det siger en hel del.

I modsætning til visernålen på en del kameraer med lysmåling bag objektivet slår nålen på Nikkormaten meget hurtigt ud til den rigtige stilling, og man kan uden videre indstille blænderværdier på kvarte blændere.

Een eneste indvending mod dette superbe kamera: Man skal trække hurtigoptrækket så langt frem, at en rød prik på kameraets overside afdækkes, før måleren tilsluttes. Jeg indrømmer, at det i og for sig er en god konstruktion, fordi man slipper for besværet med at koble måleren fra på en speciel knap, når kameraet ikke er i brug. Ikke desto mindre var det et stadigt irritationsmoment for mig de dage, jeg havde kameraet, fordi man ganske naturligt lader hurtigoptrækket gå helt tilbage til udgangspositionen efter et optræk – med det resultat, at måleren er koblet fra.

Naturligvis står hele Nikons rige tilbehørsprogram til disposition for Nikkormatejeren – lige bortset fra de udskiftelige matskiver – men det er et spørgsmål, om ikke Nikkormaten er det bedste valg for amatøreren – selv om han havde råd til at anskaffe sig den noget dyrere Nikon F.

F/2 objektivet, som prøveeksemplaret var forsynet med, tegnede udmærket skarpt og kontrastrigt. Medmindre man er specielt interesseret i available light fotografering, har man næppe brug for større lysstyrke.

H. J.